

Vítězství anebo porážka A. Babiše? - ptá se expremiér Jiří Paroubek

- CZ24 News | 31. ledna 2023

ČESKO: Dnešní média jsou plná víceméně uštěpačných a rádoby moudrých článků o tom, v čem vlastně A. Babiš chyboval a tak umožnil výhru svému protivníkovi. Myslím, že ta problematika je mnohem hlubší nežli je většina povrchních autorů schopna a ochotna pojmut. Přitom nejde o potřebu vypracování nějaké dizertační práce na toto téma.

Pravdu má prezident Zeman v jednom svém postřehu. II. kolo prezidentské volby bylo především referendem o A. Babišovi. Protibabišovská média v čele s veřejnoprávními, a na prvním místě ČT, se přičinila o to, aby A. Babiš byl dlouhodobě vykreslován jako člověk, který lže, je agresivní a vlastně zcela nedůvěryhodný. Netvrdím, že A. Babiš je nevinátka. Kdyby byl, určitě by nevybudoval jedno z největších zemědělskopřůmyslových impérií v Evropě. Ostatně jako ministr financí a předseda vlády odvedl slušnou práci zejména v letech 2013 - 2019. Za doby covidové krize (2020 - 2021) odvedl výkon srovnatelný s jinými evropskými politiky. Střídal lepší a slabší dny.

Proti A. Babišovi stál skoro dokonalý marketingový produkt. Produkt, do kterého si statisíce našich spoluobčanů mohlo promítnout jakékoliv své krásné sny a tužby. No a sny a tužby jsou vesměs chimérami. A na to se dříve anebo později přijde a nastane vystřízlivění.

Vládní politici říčí nadšením, že prý slušnost a pravda zvítězila. Nevím, v čem byl protivník A. Babiše pravdivý anebo pravdivější nežli A. Babiš. Neviděl jsem u něj ani žádnou přehnanou slušnost. To začínalo drobnostmi. Bývá jistá slušnost, že lidé jsou oslovováni funkcí, která je ze společenského hlediska významnější. P. Pavel v televizních debatách A. Babiše oslovoval zásadně nikoliv jako pana předsedu (hnutí ANO), ale jen jako poslance. Dokonce jej dvakrát označil jako poslance za KSČ. A to jen proto, že mu TV Prima při televizní diskusi přihrála na krásný (zřejmě předem domluvený) smeč s fotografií Babiše a zřejmě posledního žijícího stalinisty (tedy podle konstruktů pravicových médií) v Čechách, Dr. Skály. Byla to nenáhodná přihrávka na smeč a to, co pak řekl P. Pavel, bylo řekněme neslušné, ale hlavně chucpe. Konec konců bývalý školený rozvědčík a předseda ZO KSČ by měl o KSČM mluvit co nejméně. Ale zabralo to.

To nejpodstatnější, čeho se ovšem - jak jsem zatím přehlédl všemožné komentáře - nikdo nevšiml, jsou demografické změny, ke kterým došlo v posledních deseti letech v české společnosti. Tedy, co se podstatně změnilo od první prezidentské volby M. Zemana v roce 2012. Nechám přesné počty stranou. Pro to, co chci říci, stačí pouhé odhady. Za posledních deset let zemřelo u nás zhruba 1 milion lidí - voličů. A naopak 1 milion nových voličů přibyl. A to je obrovský zásah do populace, do demografie země. A mladí voliči bez větších životních zkušeností se rádi oddávají snění, romantismu. Což jsme viděli např. na průběhu tzv. studentských voleb v posledních cca 12 letech. Prostě médii živená atmosféra černobílého světa, kdy jeden je dáván za příklad jako anděl, a druhý jako padlý anděl, tedy belzebub a ztělesněné zlo, u mladších a mladých lidí bez větší osobní zkušenosti vede k jasným závěrům.

Napsat, že A. Babiš a jeho marketéři měli změnit volební kampaň na kampaň o Fialově vládě, se lehce řekne, ale hůře se to udělá. Naprostá většina médií nevidí, nechce vidět zcela neschopnou Fialovu vládu jako špatnou. Její problémy a problémy země, velké propady životní úrovně lidí média vytrvale nevidí nebo zamlžují a zlehčují. Televizní debaty, kde A. Babiš prokázal samozřejmě větší erudici, měly zejména na ČT i TV Prima takový formát, aby A. Babiš mohl své přednosti prokázat co nejméně. Přístup ČT k televizní debatě Babiš-Pavel byl naprosto neslýchaný. Pokud by měl P. Pavel

poděkovat někomu za své volební vítězství, na prvním místě by to byla ČT. Ta prakticky na televizní obrazovky nepustila nikoho, kdo by vůči P. Pavlovi vyjadřoval kritické názory. Ale naopak, dala prostor těm, kdo prokazovali až fanatický odpor vůči A. Babišovi. Uvedu dva příklady za mnohé, které přeci jen mírou nenávisti vybočovaly z řady. Prvním je D. Kroupa, bývalý místopředseda zcela zkorumpované a v politických kotrmelcích zmizelé strany ODA a novinářka L. Zlámalová.

Andrej Babiš byl většinou médií líčen jako agresor. Přitom tento „agresor“ byl nucen vyklidit pole, tedy náměstí měst, v okamžiku, kdy jeho mítinky byly guerillovým způsobem napadány agresivními skupinami pravděpodobně organizovanými Milionem chvilek. Myslím, že by tito smutní hrdinové z Milionů chvilek měli teď statečně přiznat, že to byli právě oni, kdo tyto útoky organizovali.

Významná část lidí hlasovala tentokrát proti svému „třídnímu zájmu“. P. Pavel je nepochybně, byť to vehementně popírá, kandidátem této vlády a na jeho zvolení měly zájem i určité zahraniční kruhy. Mám na mysli především zpravodajské komunity Spojených států. Je zajímavé vidět, jak tito lidé pragmaticky nemají problém s Pavlovou starorežimní minulostí. Ostatně, ani NATO v 50. letech nemělo velký problém zapojit do svých struktur někdejší Hitlerovy generály.

Velké problémy České republiky však tato volba přes naivní až euforické představy mas voličů, kteří si myslí opak, nevyřeší. Pádící inflace, válka na Ukrajině, hrozící přerůst v celosvětový Armagedon, to vše bude muset vláda řešit a prezident se poveze s ní. A myslím si, že z kopce.

Vítězství anebo porážka A. Babiše?

Strategie lidí, kteří pracovali na volební kampani A. Babiše byla chybná od samého počátku. A. Babiš měl najít někoho, nejlépe mimo okruh vedení hnutí ANO, kdo by měl podobný pohled na svět a byl by ochoten kandidovat s podporou hnutí ANO, případně i SPD proti vyhraněnému kandidátovi pravicové koalice. Nevím, zda se vůbec úvahy A. Babiše ubíraly tímto směrem. Je to škoda, dnes mohl slavit on. On by byl i v zastoupení vítězem voleb, které se jinak nedaly vyhrát. Nicméně, A. Babiš získal téměř 42% hlasů a velká část těchto voličů, mnohdy i nových voličů A. Babiše, mu zůstane i pro sněmovní volby. Dosavadní voliči ČSSD, SPD i dalších menších stran, budou jistě v příštích sněmovních volbách vážně zvažovat Babišovu volební nabídku. Ukazuje se, že Babišův potenciál pro volby do sněmovny může být někde mezi 35 - 40% hlasů. Tedy, neradno A. Babiše do budoucna podceňovat. Ale k tomu, aby nejen vyhrál sněmovní volby, ale také sestavil příští vládu, potřebuje A. Babiš spojence. Ten jeden potenciální spojenec, SPD, se teď moc nepředvedl. Lídři sociální demokracie, dnes málo významné mimoparlamentní strany, Babiše ve volbě nepodpořili. A výslovně podpořily kandidáta pravice. To byla ovšem fatální chyba s nedozírnými následky pro budoucnost této strany.

Když se na věci objektivně dívám, nemůžu vyjádřit než obavy o budoucnost této země a tohoto národa. Vysocí činitelé NATO dnes hovoří o možné potřebě provést v budoucnu omezenou mobilizaci, která by zajistila dostatek vojáků pro ukrajinské bojiště. A představme si situaci, ke které může nyní snadno dojít. I velmi protiruští komentátoři dnes hovoří o tom, že situace ukrajinské armády v oblasti Donbasu na východě Ukrajiny, je kritická. Když selžou všechny dodávky zbraní, pak má Západ možnost dodat na ukrajinské bojiště už jen své vojáky. Pokud to budou profesionální vojáci, pak tedy dobrá. Ale viděl jsem také na vlastní oči vyjádření jednoho z vysokých činitelů NATO, který mluví o odvodech vojáků. Když si představím, že budou odváděni naši mladí muži, často s výraznými tělesnými handicapami a malou tělesnou připraveností, nemluvě o tom, že výcvik mladých mužů po zrušení základní vojenské služby vlastně neexistuje, jima mě hrůza nad jejich osudem. A tak, nedej bože, pokud by tito nezkušení vojáci přišli na frontu bojovat proti Rusům, dostali by se vlastně do mlýnku na maso... Prostě nevycvičený a špatně fyzicky připravený voják by byl zničen rychleji nežli dobře vycvičený voják.

Co víme nepochybně, je to, že P. Pavel v případě hrozící celoevropské války nebude tím, kdo by

hledal smírná řešení. Bude jen^o poslouchat, jak to sám i v jedné z televizních debat naznačil, pokyny z NATO.

Fialova vláda nyní nepochybně upevní svou politickou pozici. Bude ale řešit kvadraturu kruhu. Bude řešit problémy, které s její ideologickou předpojatostí nemůže vyřešit dobře. Zatím všechny pravicové vlády, které byly v čele republiky, skončily špatně, s ostudou. Podobně skončí i Fialova vláda. Pokud se od ní včas nediferencuje prezident, tak i jeho renomé, vyzdobené médii až na úroveň politické ikony, padne jako prohnílá modla.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)